

3 Modulaire richtlijnen

3.5d: Otodectose (oormijt)

Otodectes cynotis (oormijten) zijn tot 0,5 mm groot en de meest voorkomende mijt bij carnivoren. Ze zijn de belangrijkste oorzaak van otitis bij hond, kat en fret.

Verspreiding

Geheel Europa.

Levenscyclus

De volledige levenscyclus speelt zich af op de gastheer en overdracht tussen dieren vindt waarschijnlijk plaats door direct contact. De eitjes ontwikkelen zich binnen circa drie weken via één larve en twee nimf stadia tot volwassen mijten.

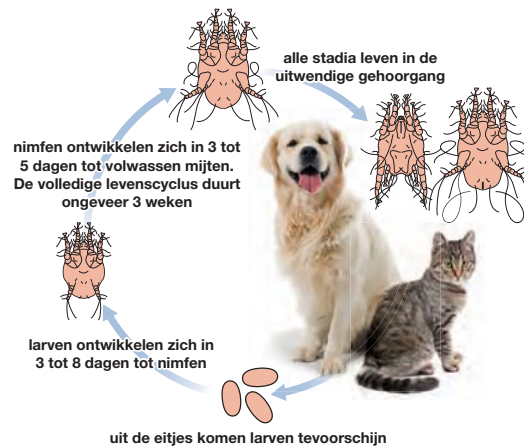
Klinische symptomen

Oormijten kunnen op elke leeftijd bij hond en kat voorkomen, maar worden het meest gezien bij pups en kittens en vaker bij de kat dan de hond. De mijten leven op de huidoppervlakte van de uitwendige gehoorgang en kunnen met de otoscoop waargenomen worden als kleine, beweeglijke witte mijtjes. Karakteristiek voor een infectie is de aanwezigheid van bruin, wasachtig cerumen. Hoewel een oormijtinfectie bij sommige dieren symptomeloos aanwezig is, vooral bij de kat, kan er een voorgeschiedenis zijn met jeuk, aan de oren krabben en zelftrauma.

^B Foto Dermatologiepoli, Medisch Centrum voor Dieren, Amsterdam.

^L Foto John McGarry.

De oorschelpen en de gehoorgang kunnen rood zijn. De infectie kan één of beide oren treffen. In een enkel geval veroorzaken de mijten een gegeneraliseerde dermatitis bij het dier.

Otodectes cynotis^L

Jeuk met krabben aan het oor^B

Diagnose

De diagnose kan gesteld worden op basis van de karakteristieke bruine oorsmeer en het waarnemen van mijten in de uitwendige gehoorgang met de otoscoop. Indien nodig kunnen met een wattenstaafje monsters genomen worden van het debris uit het aangetaste oor. De gehoorgang kan ontstoken zijn waardoor het onderzoek en de monsterafname pijnlijk kunnen zijn voor het dier. Het wattenstaafje kan op een voorwerpglas worden afgerold en direct onder de microscoop beoordeeld worden bij een lage vergroting. Als alternatief kan eerst een druppel water, alcohol of paraffine toegevoegd worden om het debris af te breken. Breng hierna een dekglasje aan en onderzoek het preparaat microscopisch.

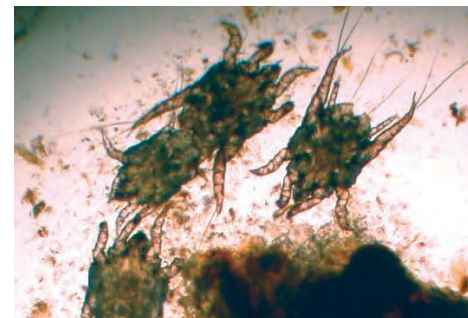
Behandeling

Oormijten kunnen behandeld worden met een lokale toediening van oordruppels met een acaricide werking of een systemisch spot-on preparaat met selamectine of moxidectine¹.

Voorafgaand aan de behandeling met een acaricide dient het oor zorgvuldig gereinigd te worden met een antisepticum. Een antibioticumbehandeling is alleen geïndiceerd wanneer bacteriële dermatitis aanwezig is.

Bestrijding

Afhankelijk van de gekozen behandeling, moet dit herhaald worden met vaste intervallen om de infectie volledig te bestrijden. In huishoudens met meerdere dieren of in een kennel wordt geadviseerd om alle contactdieren te behandelen².

Mijten in de uitwendige gehoorgang¹

Mijten kunnen een dermatitis veroorzaken^{1M}

¹ Raadpleeg www.esccap.eu voor de behandeltableten per land of gebied.

² Raadpleeg voor aanvullende informatie: ESCCAP Richtlijn 3: Bestrijding van ectoparasieten bij hond en kat.

¹ https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Otodectes_cynotis.jpg by <https://commons.wikimedia.org/wiki/User:Caroldermoid> is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/deed.en/> colour enhanced and cropped from original.

^M Foto Professor Marcelo de Campos Pereira, Departement Parasitologie, Universiteit van São Paulo.